# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

10 päivänä marraskuuta 2005 *

Asiassa C-316/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 22.7.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.7.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

**Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie**

vastaan

**College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,**

**3M Nederland BV ym**:iden

osallistuessa asian käsittelyyn,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen, J. Makarczyk, G. Arestis ja J. Klučka (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 2.6.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, edustajanaan J. Rutteman,

— 3M Nederland BV ym., edustajanaan avocat D. Waelbroeck,

— Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster, J. G. M. van Bakel ja C. M. Wissels,

— Tanskan hallitus, asiamiehenään A. Rahbøl Jacobsen, avustajanaan advokat P. Biering,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja R. Loosli-Surrans,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään B. Doherty ja M. van Beek,

kuultuaan julkisasiamiehen 14.7.2005 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

**tuomion**

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (EYVL L 230, s. 1) ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY siirtymäsäännösten tulkintaa (EYVL L 123, s. 1).

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie (jäljempänä Stichting) ja College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (jäljempänä College) ja joka koskee Alankomaiden lainsäädännössä torjunta-aineiden markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämistä varten säädettyä menettelyä ja edellytyksiä.

## Asiaa koskevat oikeussäännöt

*Yhteisön lainsäädäntö*

Direktiivi 91/414

3 Direktiivin 91/414 2 artiklan 1 kohdan mukaan kasvinsuojeluaineilla tarkoitetaan "tehoaineita sekä yhtä tai useampaa tehoainetta sisältäviä valmisteita siinä muodossa, jossa ne toimitetaan käyttäjälle", ja ne on pääasiallisesti tarkoitettu suojelemaan kasveja tai kasvituotteita haitallisilta organismeilta. Mainitun direktiivin 2 artiklan 4 kohdan määritelmän mukaan tehoaineet ovat "aineita tai pieneliöitä, mukaan lukien virukset, joilla on yleinen tai erityinen vaikutus" haitallisiin organismeihin tai kasveihin, kasvinosiin tai kasvituotteisiin.

4 Direktiivin 91/414 3 artiklan 1 kohdan mukaan kasvinsuojeluaineen saattaminen markkinoille ja käyttäminen jäsenvaltiossa on sallittua ainoastaan silloin, kun tämän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet sen kyseisen direktiivin mukaisesti.

5 Mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kasvinsuojeluaine hyväksytään ainoastaan, jos "sen tehoaineet luetellaan liitteessä I ja mainitussa liitteessä [sekä saman artiklan 1 kohdan b–f alakohdassa] määrätyt edellytykset täytetään".

6 Direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Luvat voidaan käsitellä uudelleen milloin tahansa, jos on syytä uskoa, että jokin 1 kohdassa luetelluista vaatimuksista ei enää täyty. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat pyytää luvan hakijaa tai osapuolta, johon soveltamisalaa on laajennettu 9 artiklan mukaisesti, toimittamaan uutta käsittelyä varten tarvittavat lisätiedot. Luvan voimassaoloa voidaan tarvittaessa jatkaa ajanjaksolla, joka on tarpeen uutta käsittelyä ja lisätietojen toimittamista varten."

7 Mainitun direktiivin 8 artikla koskee siirtymä- ja poikkeustoimenpiteitä. Kyseisen artiklan 1 kohdassa täsmennetään vaatimukset, joiden on täytyttävä luvan myöntämiseksi sellaisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamiseen, jotka sisältävät liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, jotka eivät ole vielä olleet markkinoilla kaksi vuotta kyseisen direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen.

8 Direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, jäsenvaltio voi 12 vuoden kuluessa tämän direktiivin tiedoksi antamisesta sallia, että sen alueella saatetaan markkinoille sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan ja direktiivin 79/117/ETY säännösten soveltamista.

— —"

9 Saman 8 artiklan 3 kohdan mukaan "tutkiessaan 2 kohdan mukaista tehoainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita ja ennen tällaisen tutkimuksen suorittamista jäsenvaltioiden on sovellettava 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdassa sekä c–f alakohdassa säädettyjä vaatimuksia, toimitettavia tietoja koskevien kansallisten säännösten mukaisesti".

10 Direktiivin 91/414 13 artiklan 6 kohdan mukaan "silloin kun on kyse tehoaineista, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen jatkaa aiempien kansallisten sääntöjen soveltamista tietoja koskevien vaatimusten osalta niin kauan kuin näitä aineita ei ole sisällytetty liitteeseen I".

11 Mainitun direktiivin 23 artiklan mukaan kyseinen direktiivi oli pantava täytäntöön "kahden vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta".

Direktiivi 98/8

12 Direktiivin 98/8 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan määritelmän mukaan biosidituotteeet ovat "tehoaineita tai yhtä tai useampaa tehoainetta sisältäviä valmisteita käyttäjälle toimitettavassa muodossa, jotka on tarkoitettu kemiallisesti tai biologisesti tuhoamaan, torjumaan tai tekemään haitattomaksi haitallisia eliöitä, estämään niiden vaikutusta tai rajoittamaan muulla tavoin niiden esiintymistä".

13 Mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan "jäsenvaltioiden on määrättävä, että biosidituotetta ei saa saattaa markkinoille eikä käyttää niiden alueella, jollei sille ole myönnetty tämän direktiivin mukaista lupaa".

14 Saman direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot saavat hyväksyä biosidituotteen vain, jos "siinä esiintyvä tehoaine sisältyy tai siinä esiintyvät tehoaineet sisältyvät liitteeseen I tai I A ja jos liitteissä esitetyt vaatimukset täyttyvät" ja jos tietyt muut edellytykset täyttyvät.

15 Siirtymäkauden toimenpiteitä koskevassa direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdassa säädetään, että "jäsenvaltio voi kymmenen vuoden aikana — — jatkaa nykyistä järjestelmäänsä tai käytäntöään biosidituotteiden markkinoille saattamiseksi. Jäsenvaltio voi erityisesti hyväksyä olemassa olevien kansallisten sääntöjen mukaisesti sellaisia tehoaineita sisältävän biosidituotteen markkinoille saattamisen alueellaan, jota ei ole sisällytetty liitteeseen I tai I A — —". Tällaisten tehoaineiden on kuitenkin oltava markkinoilla 24 kuukauden kuluessa mainitun direktiivin voimaantulosta muihin kuin 2 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa määriteltyihin tarkoituksiin käytettävän biosidituotteen tehoaineina.

16 Tämän saman artiklan 5 kohdan mukaan "teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY — — säännöksiä on sovellettava 2 kohdassa tarkoitettuna siirtymäkautena".

17 Saman direktiivin 34 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet 24 kuukauden kuluessa sen voimaantulosta. Kyseisen direktiivin 35 artiklan mukaan se "tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu" eli 14.5.1998.

*Kansallinen lainsäädäntö*

18 Vuoden 1962 Bestrijdingsmiddelenwetin (torjunta-ainelaki; *Staatsblad* 1962, nro 288), sellaisena kuin sitä sovellettiin pääasian tosiseikkojen tapahtuma-aikana (jäljempänä Bmw), 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

"On kiellettyä myydä, pitää hallussa tai varastoida, tuoda Alankomaihin tai käyttää torjunta-ainetta, josta ei ilmene, että se on hyväksytty tai, siltä osin kuin kyseessä on vähäriskinen biosidituote, rekisteröity tämän lain nojalla."

19 Bmw:n 3 §:n 1 momentin tarkoituksena on panna täytäntöön pääasiallisesti direktiivin 91/414 4 artiklan 1 kohdan säännökset. Erityisesti tämän 3 §:n 1 momentin a kohdan 1–10 alakohdassa vahvistetaan edellytykset, jotka olennaisilta osin vastaavat mainitun 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdan mukaisia edellytyksiä, ja saman 3 §:n 1 momentin b–d kohdassa vahvistetaan edellytykset, jotka vastaavat mainitun 4 artiklan 1 kohdan c–e alakohdassa säädettyjä edellytyksiä.

20 Bmw:n 3 §:n 2 momentin a kohdan tarkoituksena on panna täytäntöön direktiivin 91/414 4 artiklan 1 kohdan a alakohta.

21 Tämän saman lain 4 §:n 1 momentissa säädetään, että College päättää torjunta-aineen hyväksynnästä tai rekisteröinnistä hakemuksen perusteella.

22 Bmw:n 25 d §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Edellä olevasta 3 ja 3 a §:stä, 4 §:n 1 momentista ja 5 §:n 1 momentista tai niiden soveltamista varten annetuista säännöksistä poiketen kasvinsuojeluaine, jonka tehoaineen tai tehoaineet College on yksilöinyt, hyväksytään tai rekisteröidään suoraan lain nojalla jäljempänä 3 momentissa tarkoitetusta ajankohdasta lukien.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitetun tehoaineen yksilöimistä varten otetaan huomioon kyseisen tehoaineen 3 §:n 1 momentin a kohdan 3–10 alakohdassa tarkoitetut vaikutukset.

3. — — Edellä olevasta 5 §:n 1 momentista poiketen hyväksyntä tai rekisteröinti on voimassa siihen ajankohtaan, jolloin on viimeistään täytynyt panna täytäntöön 3 §:n 2 momentin a kohdassa tarkoitettu, kyseistä tehoainetta koskeva yhteisön säädös, kuitenkin siten, että hyväksyntä tai rekisteröinti on joka tapauksessa voimassa 26.7.2003 tai 15.5.2010 jälkeen, ellei viimeistään tuolloin ole annettu yhteisön säädöstä, jossa ilmoitetaan, saako kyseistä tehoainetta käyttää kasvinsuojeluaineen tai biosidituotteen perustana.

— —"

**Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset**

23 Stichting teki 12.6.2002 oikaisuvaatimuksen samana päivänä tehdystä päätöksestä, jolla College vahvisti luettelon tehoaineista Bmw:n 25 d §:n nojalla ja myönsi viran puolesta tässä samassa pykälässä tarkoitetut hyväksynnät.

24 College totesi 12.5.2004 tehdyllä päätöksellä Stichtingin väitteet perusteettomiksi.

25 Stichting nosti 28.5.2004 tästä päätöksestä kanteen College van Beroep voor het bedrijfslevenissä, joka — saatuaan käsiteltäväkseen pääasiallisesti Bmw:n 25 d §:n yhteensopivuutta direktiivien 91/414 ja 98/8 siirtymäsäännösten kanssa koskevan ongelman — päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) a) Onko kansallisen tuomioistuimen mahdollista soveltaa kasvinsuojeludirektiivin 8 artiklaa sen jälkeen, kun direktiivin 23 artiklassa tarkoitettu määräaika on kulunut loppuun?

b) Onko kansallisen tuomioistuimen mahdollista soveltaa biosididirektiivin 16 artiklaa sen jälkeen, kun direktiivin 34 artiklassa tarkoitettu määräaika on kulunut loppuun?

2) Onko biosididirektiivin 16 artiklaa tulkittava siten, että kyseisen säännöksen merkitys on sama kuin kasvinsuojeluainedirektiivin 8 artiklan 2 kohdan?

3) Onko biosididirektiivin 16 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sillä luodaan standstill-velvoite?

Mikäli tähän kysymykseen vastataan kieltävästi:

Asetetaanko biosididirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa joitakin rajoituksia biosidien markkinoille saattamista koskevan kansallisen lainsäädännön muuttamiselle, ja jos asetetaan, niin minkälaisia?

4) Mikäli toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

a) Onko kasvinsuojeluaineista annetun direktiivin 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että mikäli jäsenvaltio sallii sellaisia tehoaineita, joita ei ole mainittu direktiivin liitteessä I ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisen alueellaan, sen on tällöin otettava huomioon kyseisen direktiivin 4 artiklan säännökset?

b) Onko kasvinsuojeluainedirektiivin 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että mikäli jäsenvaltio sallii sellaisia tehoaineita, joita ei ole mainittu direktiivin liitteessä I ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisen alueellaan, sen on tällöin otettava huomioon kasvinsuojeluainedirektiivin 8 artiklan 3 kohdan säännökset?

5) Onko kasvinsuojeluainedirektiivin 8 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että tutkimuksella tarkoitetaan myös arviointia, jossa otetaan huomioon kyseisen tehoaineen vaikutukset ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle ja jonka

perusteella kyseinen tehoaine yksilöidään, mistä seuraa, että kyseistä tehoainetta sisältävät kasvinsuojeluaineet hyväksytään tai rekisteröidään viran puolesta?

6) Onko kasvinsuojeluainedirektiivin 8 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se sisältää ainoastaan säännöksiä, jotka koskevat tietojen toimittamista ennen tutkimusta, vai onko kyseistä säännöstä tulkittava siten, että siinä mainituilla edellytyksillä on merkitystä myös sen kannalta, miten tutkimus on järjestettävä ja toteutettava?"

**Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu**

*Tutkittavaksi ottaminen*

26 Ranskan hallitus tuo yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa alustavasti esiin epäilyksiä, jotka koskevat tiettyjen ennakkoratkaisukysymysten tutkittavaksi ottamista.

27 Se huomauttaa aluksi, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ensimmäisen kysymyksensä ensimmäisessä osassa direktiivin 91/414 8 artiklaan kokonaisuudessaan täsmentämättä, mikä kyseisen artiklan huomattavan erilaisia tilanteita koskevista kohdista on kyseessä. Ranskan hallitus katsoo seuraavaksi, että mainitun direktiivin 23 artikla koskee ainoastaan vastavuoroisiin tunnustamismenettelyihin liittyvän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan soveltamista suhteessa tiettyihin direktiivin 91/414 4 artiklan vaatimuksiin. Tästä seuraa, että ensimmäisen kysymyksen ensimmäinen osa, joka koskee saman direktiivin 8 artiklan tulkintaa, on jätettävä tutkimatta, koska vastaus ei ole tarpeellinen pääasiassa kyseessä olevan riidan ratkaisemista varten.

28 Lopuksi Ranskan hallitus arvioi direktiivin 98/8 tulkintaa koskevan ensimmäisen kysymyksen toisen osan, mutta myös toisen ja kolmannen kysymyksen osalta, että ne on jätettävä tutkimatta, koska kansallisen tuomioistuimen käsiteltävänä oleva oikeudenkäyntiasia liittyy kasvinsuojeluaineisiin eikä biosidituotteisiin.

29 Tältä osin on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 234 artiklan mukaisessa yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuimien yhteistyössä yksinomaan kansallisen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä ja joka vastaa annettavasta ratkaisusta, tehtävänä on kunkin asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen yhteisöjen tuomioistuimelle esittämillä kysymyksillä merkitystä asian kannalta. Jos esitetyt kysymykset koskevat yhteisön oikeuden tulkintaa, yhteisöjen tuomioistuimen on siten periaatteessa ratkaistava esitetyt kysymykset (ks. erityisesti asia C-415/93, Bosman, tuomio 15.12.1995, Kok. 1995, s. I-4921, 59 kohta ja asia C-35/99, Arduino, tuomio 19.2.2002, Kok. 2002, s. I-1529, 24 kohta).

30 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin todennut, että sen on oman toimivaltaisuutensa arvioimiseksi poikkeustapauksissa tutkittava ne olosuhteet, joiden vallitessa kansallinen tuomioistuin esitti sille ennakkoratkaisupyynnön (ks. vastaavasti asia 244/80, Foglia, tuomio 16.12.1981, Kok. 1981, s. 3045, Kok. Ep. VI, s. 251, 21 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin voi kieltäytyä vastaamasta kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen vain, jos on ilmeistä, että yhteisön oikeuden tulkitsemisella, jota kansallinen tuomioistuin on pyytänyt, ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, tai jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos yhteisöjen tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (ks. erityisesti em. asia Bosman, tuomion 61 kohta ja em. asia Arduino, tuomion 25 kohta).

31 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ei ole kuitenkaan ilmeistä, että kansallisen tuomioistuimen esittämät kysymykset vastaisivat jotakin näistä esimerkkitapauksista.

32 Vaikka College van Beroep voor het bedrijfsleven ei yhtäältä ole ensimmäisen kysymyksensä ensimmäisessä osassa ilmoittanut niitä direktiivin 91/414 8 artiklan kohtia, joita se on tarkoittanut, kyseinen tuomioistuin on kuitenkin tarjonnut yhteisöjen tuomioistuimelle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta se voi antaa hyödyllisen vastauksen. Ennakkoratkaisupyynnöstä käy nimittäin selvästi ilmi, että College van Beroep voor het bedrijfsleven on tarkoittanut mainitun 8 artiklan 2 ja 3 kohtaa, koska ne liittyvät kasvinsuojeluaineisiin, jotka sisältävät saman direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta sen tiedoksi antamisen jälkeen, sekä mainitun direktiivin 23 artiklan 1 kohtaa, koska siinä vahvistetaan täytäntöönpanolle varatuksi määräajaksi kaksi vuotta tämän saman direktiivin tiedoksiantamispäivästä.

33 Toisaalta ei voida väittää, että direktiivin 98/8 tulkinnalla ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen tai että esitetty ongelma on luonteeltaan hypoteettinen, koska sekä ennakkoratkaisupyynnöstä että Alankomaiden hallituksen huomautuksista käy ilmi, että Bmw 25 d §:llä ei ole tarkoitus panna täytäntöön pelkästään direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohtaa, vaan myös direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohta.

34 Näin ollen kaikki esitetyt kysymykset voidaan ottaa tutkittavaksi.

*Pääasia*

Kolmas ennakkoratkaisukysymys

35 Kolmannella kysymyksellään, joka on tutkittava ensimmäiseksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdalla tulkittava luotavan standstill-velvoite tai sisältyykö tähän artiklaan muita rajoituksia jäsenvaltioiden oikeudelle muuttaa käytössä olevia hyväksymisjärjestelmiään siirtymäkauden aikana.

36 Stichtingin mukaan direktiivin 98/8 16 artiklassa olevan ilmaisun "jatkaa nykyistä järjestelmäänsä tai käytäntöään" puuttuminen direktiivistä 91/414 merkitsee sitä, että direktiivin 98/8 voimaan tullessa sovellettu markkinoille saattamista koskeva lupajärjestelmä on säilytettävä. Muutokset ovat sallittuja ainoastaan siltä osin kuin ne johtavat direktiivin 98/8 kanssa yhteensopivampaan järjestelmään.

37 On aluksi todettava, että mahdollista standstill-velvoitetta ei voida johtaa itse direktiivin 16 artiklan 1 kohdan sanamuodosta, koska tähän artiklaan ei sisälly mitään nimenomaista tätä tarkoittavaa muotoilua.

38 Tällaista standstill-velvoitetta ei seuraa myöskään direktiivin 98/8 18 perustelukappaleesta, jossa todetaan yhtäältä, että "jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä rajoitetuksi ajaksi sellaisia biosidituotteita, jotka eivät täytä edellä mainittuja vaatimuksia, erityisesti silloin, jos ihmisiä, eläimiä tai ympäristöä uhkaa sellainen ennalta arvaamaton vaara, jota ei voida torjua muilla keinoilla", ja toisaalta, että "yhteisön menettely ei saisi estää jäsenvaltioita sallimasta rajoitetun ajan alueellaan yhteisön luetteloon kuulumatonta tehoainetta sisältävien biosidituotteiden käyttöä sillä edellytyksellä, että yhteisön vaatimukset täyttävä asiakirja on toimitettu ja että kyseinen jäsenvaltio katsoo tehoaineen ja biosidituotteen täyttävän niille asetetut yhteisön vaatimukset".

39 Lisäksi — kuten 3M Nederland BV ym. (jäljempänä 3M Nederland BV ym.), Alankomaiden hallitus ja Euroopan yhteisöjen komissio ovat perustellusti esittäneet — direktiivin 98/8 16 artiklan 5 kohdassa säädetään, että teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 83/189 säännöksiä on sovellettava siirtymäkautena. On myös syytä todeta, että direktiivin 98/8 34 artiklan 3 kohdassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus toimittaa tässä samassa direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säädökset ja määräykset kirjallisina komissiolle. Koska tämän saman artiklan 1 kohdassa säädetään direktiiviin 98/8 täytäntöönpanoa varten

todettuja toimenpiteitä koskevasta erityisestä tiedoksiannosta ja kun otetaan huomioon sen 16 artiklan 5 kohdan ja 34 artiklan 3 kohdan säännösten tarkoitus, on todettava, että mainitussa direktiivissä on tarkoitettu myös muita siirtymäkauden aikana kansallisiin järjestelmiin tehtäviä muutoksia kuin niitä, joilla on tarkoitus varmistaa kyseisen direktiivin täytäntöönpano.

40 Tästä seuraa, että direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa olevaa ilmaisua "jatkaa nykyistä järjestelmäänsä tai käytäntöään biosidituotteiden markkinoille saattamiseksi", ei ole tulkittava siten, että sillä asetettaisiin standstill-velvoite.

41 Jäsenvaltioiden oikeutta muuttaa biosidituotteiden hyväksymisjärjestelmiään ei kuitenkaan voida pitää rajoittamattomana.

42 On nimittäin muistettava, että vaikka jäsenvaltioilla ei ole velvollisuutta toteuttaa direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteitä ennen tätä varten asetetun määräajan päättymistä, EY 10 artiklan toisen kohdan, EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja direktiivin itsensä soveltamisesta seuraa, että niiden on kyseisen määräajan kuluessa pidättäydyttävä antamasta säännöksiä, jotka ovat omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä säädetyn tavoitteen saavuttamisen (asia C-129/96, Inter-Environnement Wallonie, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7411, 45 kohta). Samoin on asia nyt käsiteltävänä olevassa asiassa direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaltaisena siirtymäkautena, jonka aikana jäsenvaltioilla on lupa jatkaa kansallisten järjestelmiensä soveltamista, vaikka ne eivät ole mainitun direktiivin mukaisia.

43 Kansallisen tuomioistuimen on siis arvioitava, onko asianlaita näin niiden kansallisten säännösten osalta, joiden lainmukaisuutta se tutkii.

44 Näin ollen kolmanteen kysymykseen on siis vastattava, että direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä aseteta standstill-velvoitetta. EY 10 artiklan toisessa kohdassa ja EY 249 artiklan kolmannessa kohdassa sekä direktiivissä 98/8 edellytetään kuitenkin, että jäsenvaltiot pidättyvät kyseisen direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana sellaisten säännösten antamisesta, jotka ovat omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä säädetyn tavoitteen saavuttamisen.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys

45 Neljännellä kysymyksellään, jossa on kaksi osaa, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko kasvinsuojeluaineista annetun direktiivin 8 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että mikäli jäsenvaltio sallii sellaisia tehoaineita, joita ei ole mainittu direktiivin liitteessä I ja jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, sisältävien kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisen alueellaan, sen on tällöin otettava huomioon kyseisen direktiivin 4 artiklan tai 8 artiklan 3 kohdan säännökset.

46 Aluksi on todettava, että kuten 3M Nederland ym., Alankomaiden hallitus ja komissio ovat perustellusti korostaneet, direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohtaa sovelletaan poikkeuksena tämän saman direktiivin 4 artiklaan ja että mainitun 8 artiklan 1 kohdasta poiketen siinä ei täsmennetä vaatimuksia, joiden on täytyttävä markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämiseksi. Se täsmentää kuitenkin, että tällainen luvan myöntäminen ei rajoita saman 8 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamista.

47 Kyseisessä 3 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdassa sekä c–f alakohdassa säädettyjä vaatimuksia "tutkiessaan — — kasvinsuojeluaineita", jotka sisältävät kyseisen direktiivin liitteeseen I kuulumatonta tehoainetta, joka on jo ollut markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, ja että tämän soveltamisen on tapahduttava ennen tällaisen tutkimuksen suorittamista.

48 Kuten 3M Nederland ym. ja Alankomaiden hallitus ovat myös esittäneet, tällaisen tutkimuksen suorittamisedellytyksenä on, että kasvinsuojeluaineelle on jo myönnetty markkinoille saattamista koskeva lupa ja että se on edelleen voimassa. Tämä voidaan päätellä erityisesti direktiivin 91/414 4 artiklan 5 kohdasta, jonka mukaan kyseisen direktiivin liitteessä I mainittuja tehoaineita sisältäville kasvinsuojeluaineille myönnetyt luvat voidaan käsitellä uudelleen milloin tahansa, jos on syytä uskoa, että jokin myöntämisedellytyksistä ei enää täyty.

49 Lisäksi asiassa C-306/98, Monsanto, 3.5.2001 annetun tuomion (Kok. 2001, s. I-3279) 39 kohdassa esitetyllä tavalla jäsenvaltiot päättävät kasvinsuojeluaineiden tutkimisesta direktiivin 91/414 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdassa ja c–f alakohdassa säädetyt edellytykset huomioon ottaen.

50 Direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohtaa on näin ollen tulkittava siten, että tämän säännöksen mukainen tutkimusmenettely sisältää siihen toiminnallisessa yhteydessä olevan edeltävän vaiheen, jonka aikana jäsenvaltioilla on myös velvollisuus noudattaa mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdassa ja c–f alakohdassa säädettyjä edellytyksiä. Kyseinen vaihe on kuitenkin tämän saman direktiivin 8 artiklan 2 kohdassa säädetystä lupamenettelystä erillinen.

51 Näin ollen ei näytä siltä, että jäsenvaltioilla olisi velvollisuus ottaa huomioon direktiivin 91/414 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdan ja c–f alakohdan säännökset, kun ne päättävät antaa luvan saattaa markkinoille alueillaan kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät mainitun direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen. Näiden markkinoille saattamista koskevien lupien myöntämisessä sovelletaan siis periaatteessa kansallisella tasolla määriteltyä menettelyä.

52 Tanskan ja Ranskan hallitukset korostavat pääasiallisesti, että velvollisuus noudattaa direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdan mukaisessa kasvinsuojeluaineiden lupamenettelyssä saman 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja mainitun direktiivin 4 artiklan säännöksiä käy kuitenkin ilmi tämän 8 artiklan 2 ja 3 kohdassa olevien ilmaisujen "sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan — — säännösten soveltamista" ja "tutkiessaan 2 kohdan mukaista tehoainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita" tarkastelemisesta yhdessä.

53 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.

54 Kuten julkisasiamies on todennut esittämänsä ratkaisuehdotuksen 70–72 kohdassa, direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdassa olevalla viittauksella tämän saman artiklan 3 kohtaan nimittäin ainoastaan täsmennetään, että mainitun 2 kohdan nojalla kansallisen oikeuden edellytysten mukaisesti luvan saaneet kasvinsuojeluaineet eivät jää mainitun 8 artiklan 3 kohdassa määritellyn menettelyn ja siinä tutkimukselle asetettujen erityisten edellytysten ulkopuolelle. Vastaavasti ilmaisu "tutkiessaan 2 kohdan mukaista tehoainetta sisältäviä kasvinsuojeluaineita" merkitsee sitä, että direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdassa säädettyä tutkimusmenettelyä sovelletaan kasvinsuojeluaineisiin, jotka sisältävät tämän direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta saman direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen. Kyseinen menettely koskee näin ollen mainitun 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti luvan saaneita tuotteita.

55 Tämä tulkinta vastaa sen direktiivillä 91/414 käyttöön otetun siirtymäkauden järjestelmän yleistä rakennetta ja tarkoitusta, jonka mukaan myös liitteeseen I kuulumattomia aineita sisältäviä kasvinsuojeluaineita, jotka oli näin ollen hyväksytty tämän saman direktiivin 8 artiklan 2 kohdan perusteella, koskee tutkimusmenettely, joka vastaa tietyiltä osin mainitun direktiivin 4 artiklan 5 kohdassa säädettyä yleistä tutkimusmenettelyä.

56 Lisäksi direktiivin 91/414 13 artiklan 6 kohdassa säädetään kasvinsuojeluaineen markkinoille saattamista koskevan luvan hakijalle asetettujen tietojen toimittamista koskevien vaatimusten osalta, että jäsenvaltiot voivat perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen jatkaa aiempien kansallisten sääntöjen soveltamista tietoja koskevien vaatimusten osalta niin kauan kuin näitä aineita ei ole sisällytetty liitteeseen I.

57 Edellä esitetyn perusteella neljänteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että mikäli jäsenvaltio sallii, että sen alueella saatetaan markkinoille sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät mainitun direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta sen tiedoksi antamisen jälkeen, jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta ottaa huomioon tämän saman direktiivin 4 artiklan tai 8 artiklan 3 kohdan säännöksiä.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

58 Toisella kysymyksellään, joka on syytä tutkia seuraavaksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee pääasiallisesti sitä, onko direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdalla ja direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdalla erilaisesta muotoilusta huolimatta sama merkitys.

59 Tältä osin on aluksi todettava, että direktiivin 98/8 20 perustelukappaleen mukaan olisi varmistettava läheinen yhteensovittaminen yhteisön muun lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 91/414 kanssa.

60 Seuraavaksi on muistettava, että direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdan ja direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdan tavoitteena on mahdollistaa jäsenvaltioille se, että ne näissä kahdessa direktiivissä määritellyn siirtymäkauden aikana soveltavat käytössä olevia kansallisia lupamenettelyjä näissä samoissa direktiiveissä tarkoitettujen sellaisten tuotteiden markkinoille saattamiseen, jotka sisältävät tehoaineita, joita ei ole vielä arvioitu yhteisön tasolla.

61 Näin ollen mikään ei näyttäisi osoittavan, että yhteisön lainsäätäjä halusi antaa näille säännöksille erilaisen merkityksen.

62 Tätä tulkintaa tukee edellä mainitussa asiassa Monsanto annetun tuomion 43 ja 44 kohta, joiden mukaan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdalla käyttöönotettu siirtymäkauden järjestelmä vastaa ratkaisua, joka on valittu direktiivin 98/8 artiklan 16 artiklan 1 kohdassa.

63 Edellä esitetyn perusteella toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdalla on sama merkitys kuin direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdalla.

Viides ennakkoratkaisukysymys

64 Viidennellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee pääasiallisesti, tarkoitetaanko direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdassa mukaisella tutkimuksella myös Bmw:n 25 d §:n 2 momentin mukaista arviointia, josta voi seurata tehoaineen yksilöinti, joka johtaa sitä sisältävien kasvinsuojeluaineiden hyväksymiseen tai rekisteröintiin viran puolesta.

65 Stichting väittää, että Bmw:n 25 d §:ssä tarkoitettua tehoaineiden yksilöintiä on pidettävä direktiivin 91/414 3, 4 ja 8 artiklassa tarkoitettuna lupana. Ranskan hallitus katsoo, ettei tämän saman direktiivin 8 artiklan 2 kohdan mukainen tehoainetta sisältävien kasvinsuojeluaineiden tutkimuksen käsite kata pelkästään sellaisten tuotteiden tutkimusta, joilla on jo markkinoille saattamista koskeva lupa, vaan myös sellaisten uusien tuotteiden tutkimuksen, joille ei ole vielä myönnetty lupaa ja jotka sisältävät tehoainetta, jota jo käytetään viimeksi mainitun säännöksen nojalla luvan saaneissa tuotteissa. Komissio korostaa, että direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdassa säädetyn tuotteiden tutkimuksen tapaan Bmw:n 25 d §:n tarkoitettu tehoaineiden arviointi tapahtuu kansallisten viranomaisten aloitteesta. Näin ollen Stichting, Ranskan hallitus ja komissio päättelevät, että mainittu arviointi on tutkimus ja siinä on noudatettava mainitun 8 artiklan 3 kohdan vaatimuksia.

66 3M Nederland ym. ja Alankomaiden hallitus sitä vastoin esittävät, että direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdalla ja Bmw:n 25 d §:llä on erilainen tarkoitus ja soveltamisala. Ensimmäistä näistä säännöksistä sovelletaan nimittäin ainoastaan sellaisten tuotteiden tutkimukseen, joilla on vielä voimassa oleva lupa, mikä vahvistetaan edellä mainitussa asiassa Monsanto annetun tuomion 34 kohdassa, kun taas toista sovelletaan ainoastaan torjunta-aineisiin, joiden lupien voimassaolo päättyy. Lisäksi — kun otetaan huomioon erot termien "tutkimus" ja "tarkastus" määritelmässä — lupien automaattista jatkamista ja tehoaineiden arviointia, jossa Bmw:n 25 d §:n mukaan otetaan huomioon vaikutukset ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle, ei voida pitää direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuina tutkimuksina.

67 Tältä osin on muistettava, että kuten tämän tuomion 48 kohdassa on jo todettu, direktiivissä 91/414 tarkoitettu tutkimus edellyttää, että kyseessä olevalle kasvinsuojeluaineelle on jo annettu lupa ja että tämä lupa on edelleen voimassa tutkimushetkellä.

68 Lisäksi direktiivin 91/414 4 artiklan 5 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan tarkastelusta yhdessä käy ilmi, että tämän tutkimuksen tarkoituksena ei ole yksittäisen tehoaineen vaan lopullisen kasvinsuojeluaineen uudelleenarviointi ja että tällaista tutkimusta ei suoriteta asianomaisten yksityishenkilöiden vaan kansallisten viranomaisten aloitteesta.

69 Näin ollen viidenteen kysymykseen on vastattava, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, täyttääkö Bmw:n 25 d §:n 2 momentissa säädetty arviointi kaikki direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen tunnusmerkit ja erityisesti ne, jotka on täsmennetty tämän tuomion 67 ja 68 kohdassa.

Kuudes ennakkoratkaisukysymys

70 Kuudennella kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, sisältääkö direktiivin 8 artiklan 3 kohta ainoastaan säännöksiä, jotka koskevat tietojen toimittamista ennen tutkimusta, vai onko kyseistä säännöstä tulkittava siten, että siinä mainituilla edellytyksillä on merkitystä myös sen kannalta, miten tutkimus on järjestettävä ja toteutettava.

71 Tältä osin on tämän tuomion 47 kohdassa jo todettu, että direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i–v alakohdassa sekä c–f alakohdassa säädettyjä vaatimuksia "tutkiessaan — — kasvinsuojeluaineita", jotka sisältävät kyseisen direktiivin liitteeseen I kuulumatonta tehoainetta, joka on jo ollut markkinoilla kaksi vuotta tämän direktiivin tiedoksi antamisen jälkeen, ja että tämän soveltamisen on tapahduttava ennen tällaisen tutkimuksen suorittamista. Lisäksi direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdan tarkastelusta käy ilmi, että jäsenvaltiot soveltavat näitä vaatimuksia toimitettavia tietoja koskevien kansallisten säännösten mukaisesti.

72 Direktiivin 4 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa säädetyt vaatimukset liittyvät kasvinsuojeluaineiden turvallisuuteen ja tehokkuuteen. Saman direktiivin 4 artiklan 1 kohdan f alakohdassa puolestaan asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus vahvistaa jäämien enimmäismäärät ja ilmoittaa ne komissiolle hyväksymistä varten. Jäsenvaltiot päättävät kasvinsuojeluaineiden tutkimisesta nämä arviointiperusteet huomioon ottaen (ks. vastaavasti em. asia Monsanto, tuomion 39 kohta).

73 Lisäksi on todettava, että kuten julkisasiamies on huomauttanut esittämänsä ratkaisuehdotuksen 88 kohdassa, direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohtaan ei sisälly mitään tutkimuksen järjestämiseen ja toteuttamiseen liittyvää sääntöä.

74 Näin ollen kuudenteen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että siihen sisältyy ainoastaan säännöksiä, jotka koskevat tietojen toimittamista ennen tutkimusta.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

75 Ensimmäisellä kysymyksellään, joka on jaettu kahteen osaan, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee pääasiasiallisesti, onko direktiivin 91/414 8 artiklan 2 ja 3 kohdalla sekä direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdalla välitön oikeusvaikutus sen jälkeen, kun määräaika näiden direktiivien saattamiselle osaksi kansallista oikeusjärjestystä on päättynyt.

76 Kun otetaan huomioon muihin kysymyksiin annettu vastaus, tähän ensimmäiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

77 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan direktiivistä jäsenvaltioille seuraava velvoite saavuttaa direktiivissä säädetty tavoite sekä EY 10 artiklan mukainen velvoite toteuttaa kaikki yleis- tai erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tämän velvoitteen täyttämisen varmistamiseksi, sitovat kaikkia jäsenvaltioiden viranomaisia, myös tuomioistuimia niiden toimivallan rajoissa (ks. erityisesti asia 14/83, Von Colson ja Kamann, tuomio 10.4.1984, Kok. 1984, s. 1891, Kok. Ep. VII, s. 557, 26 kohta ja asia C-106/89, Marleasing, tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4135, Kok. Ep. X, s. 599, 8 kohta).

78 Tästä syystä kansallisen tuomioistuimen on nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä soveltaessaan ja erityisesti soveltaessaan sellaisia säännöksiä, jotka on nimenomaan annettu direktiivissä asetettujen edellytysten täytäntöönpanemiseksi, tulkittava kansallista lainsäädäntöä mahdollisimman pitkälle kyseessä olevan direktiivin sanamuodon ja tarkoituksen mukaisesti direktiivillä tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi ja tällä tavoin EY 249 artiklan kolmannen kohdan noudattamiseksi (ks. vastaavasti erityisesti em. asia Von Colson ja Kamann, tuomion 26 kohta ja em. asia Marleasing, tuomion 8 kohta).

## Oikeudenkäyntikulut

79 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei siinä aseteta standstill-velvoitetta.**

**EY 10 artiklan toisessa kohdassa ja EY 249 artiklan kolmannessa kohdassa sekä direktiivissä 98/8 edellytetään kuitenkin, että jäsenvaltiot pidättyvät kyseisen direktiivin 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana sellaisten säännösten antamisesta, jotka ovat omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä säädetyn tavoitteen saavuttamisen.**

2) **Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että mikäli jäsenvaltio sallii, että sen alueella saatetaan markkinoille sellaisia kasvinsuojeluaineita, jotka sisältävät mainitun direktiivin liitteeseen I kuulumattomia tehoaineita, jotka ovat jo olleet markkinoilla kaksi vuotta sen tiedoksi antamisen jälkeen, jäsenvaltiolla ei ole velvollisuutta ottaa huomioon tämän saman direktiivin 4 artiklan tai 8 artiklan 3 kohdan säännöksiä.**

3) **Direktiivin 98/8 16 artiklan 1 kohdalla on sama merkitys kuin direktiivin 91/414 8 artiklan 2 kohdalla.**

4) **Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, täyttääkö vuoden 1962 Bestrijdingsmiddelenwetin (torjunta-ainelaki) 25 d §:n 2 momentissa säädetty arviointi kaikki direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen tunnusmerkit.**

5) **Direktiivin 91/414 8 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että siihen sisältyy ainoastaan säännöksiä, jotka koskevat tietojen toimittamista ennen tutkimusta.**

6) **Ensimmäiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.**

Allekirjoitukset